

ပျံ့နှံ့သွား
ရောဂါဝင်ရောက်
ချစ်ခြင်းဆိုးသွယ်...

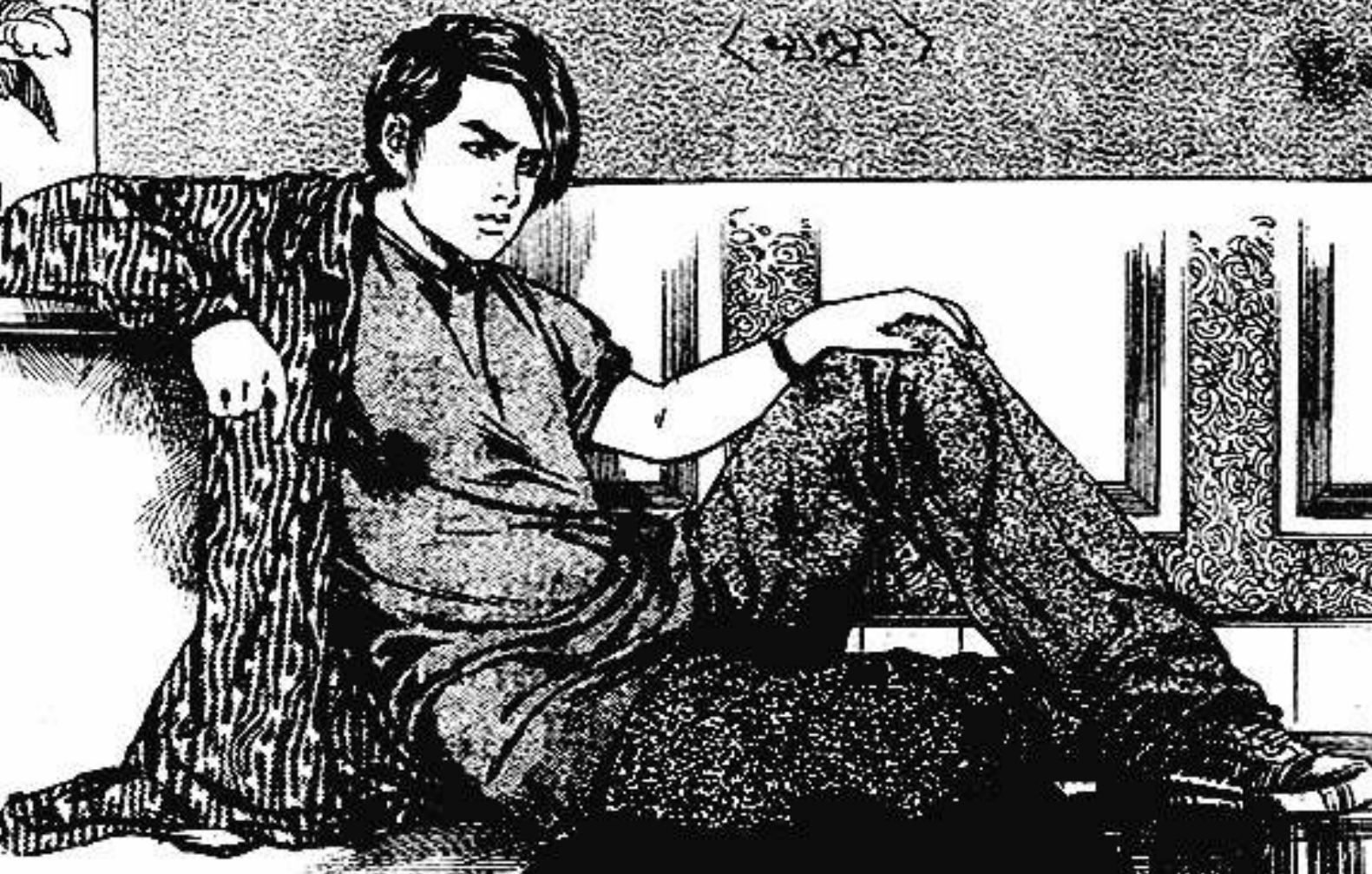

မိုးစိုဦး
ပွားစေရတဲအသိုလ်၊
နီလ်

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂

အခု ဒီ မင်း ခိုလှုံ မရဘဲ... ကလေးတွေက...
 ချစ်သူချစ်သူတွေ... ကလေးတွေ...
 ကလေးတွေ... မင်း...

< အသံ >

တကယ်တော့
 ရှင်ဟာ မိန်းမ
 တွေကို ကိုးကွယ်
 ရမှာ
 (နေရည်ဝင်း)

မင်း...ဝန်ထမ်း
အသစ်လား...

ဟဲ့ဟဲ့ကဲ
ခင်ဗျာ...

အရင်းအင်းဖိုင် လာသို့သည့်သူကိုမနေ့စွဲ
က အသေအချာ မောကြသည့်သည်....

နေရာပြန်ရောက်လို့မှ မကြာသေး...
ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်လာလေးသော
အတစ်ဆောင်ကို မောင်ညွန့်လွင်က
ယူပြီး ဖော်ပြသည်....

မောင်ညွန့်လွင်...
တစ်နာရီတစ်ခွက်မှာ မနေ့
စွဲနဲ့ လာတွေ့ပါ...

မင်းအကြောင်းကို
မိမိက သိသွားတာ ဖြစ်
မယ်၊ မင်းက ဝေဒနာ
ပေါက်စိကြိုက်တယ်
မဟုတ်လား...

ဘာဆိုင်
လို့လဲကွာ..

မင်းကို ကော်ဖီနဲ့
ဝေဒနာ ပေါက်စိနဲ့ နှောင့်
မလို့တု... အခု ဖိတ်ကြားခြင်း
ပဲ.. မောင်မျှလွှား...

သူတို့နှစ်ယောက်က တစ်ဖို့ကိုတစ်ဖို့ အပျက်
ရွှေ့ဖို့ 'မောင်' ကန့်သတ်ကြသည်။ သို့သော်
ကိုရင်းလို့ ဆင်ကြသည်။ တစ်ခန်းတည်း...
တစ်ဆောင်တည်းနေပြီး ဆန်းဖလားဝါး
ကုမ္ပဏီကွင် ဓာတ်ခွဲပိုင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်
နေသော 'စီးပွားရေးဗဟုသုတ' ကျောင်း
သား 'ဗျူးမြစ်ကြမ်း' သူက မှတ်မိသား..
မောင်နှမနှစ်ယောက်က ချောင်တုန်းသား...

စာရင်းအင်းစုပေဒဌာန

ကျွန်ုပ်တို့လိုပဲအခြား
ရောင်စွာလည်းဖြင့်ရေးထား
သည့် စာတန်းကို မော့
ကြည့်နေမိမိ။ အတွင်း
သို့ဝင်ရန်မဝ၊ မရဲဖြစ်
နေရပြန်သည်.....

၅

သူ့ကပ်ခွဲ လွဲမှာ
နေ၍ ဆွေ့ဆွေ့ရန်
ခေါ်ခြင်းဖြစ်မည်..

ကျွန်ုပ်တို့၏အခန်းကို ဖြတ်လိုက်သည်။ ရွှေတူရ
မှာက ဆင်နားရွက်တံခါးချပ်က ဆီးတားနေ၏...
သည့်တံခါးချပ်၏နောက်မှာမှ သီးခြားစားပွဲ
ဖြင့် မနေရော ခြံရံလေမည်.....

ဆင်နာရွက်ကို
တွန်းဝင်လိုက်သည်

ဟော...
လူကြီးမင်းရောက်
လာပြီကိုး...ဟော..
သိင်...

မနိမ္မိတရဲ့ ခရီးဖို့ ကြိုခဏား
ကြောင် ဝင်လာတာ မျှော်ရဲ့ရဲ့
ခြေလှမ်းတို့ တုန်ဆိုင်းသွားဖို့သည်..

မောင် မျှော်စား
နော်....

ဟုတ်ကဲ့ပါ
ခင်ဗျာ...

စာရင်းနင်း
မှတ်ချက်ရေးတာ ယုံစွဲ
သိပ်မကျဘူး ...

သုတိန်ရန် ရေရှား ချင်းစား
၏ မနိမ္မိတရဲ့ ခြေလှမ်းတို့
လှသည်

ဟုတ်ကဲ့...အမိန့်
ရှိပါ ဆင်ဗျား...

အတွက်အချက်
ဆရာတော်...အခုပဲ...
သလား လို့ပါ...

ကျွန်တော်...ကိုး
ကောက်...ထွက်ချက်...အတွက်
နာမည်...ထိပ်...ကြည့်ရ
တာပါ...

ဒါဖြင့်...
ဒီအမိန့်ကို...

စိတ်ကြိုက်
ခြံမာစာနဲ့...အောင်
ပဲ...ပါဏယ်...

အခု.. ဒီဦးရေး
အတ္ထုသိလ်ကို အာ
လုပ်ဖို့ အက်နေလဲ..

ဆရာမကကားလဲ
ထင်သလို့.....

မိဘတွေရဲ့ အဓိအာမပါ..
ဒီဦးရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ
ကျွန်တော်ကို ကွပ်ကဲဖို့ရမဲ့
ခွယ်ကြပါတယ်...

ဆွေးနွေးမှာက ခေတ္တ
ရပ်ဆိုင်း သွားဖို့.....

အကယ်၍...

စာရင်းအင်းစနစ်
< STATISTIC > ကိုမှန်ကန်စွာ
မှီခိုရော... စာရင်းအင်းစနစ်
< ACCOUNTANCY > ဆိုသော
မှာပေါ့, ရော....

ပထမတော့...
အာသာအေးအေး လျှောက်
သွားတင်ဖို့ ဘီစီ-ဒါလေးဟာ
မဖြစ်ဘူး ဆိုတာကို ကျွန်
တော်လက်မခံဘူး... ကျွန်
တော်ကြိုးစားမယ်....

မိခင်က မျက်နှာ
ဝမ်းလက်သွားသည်

ဟုတ်တယ်.. သူ့လိုပဲ
ဖြစ်ရမှာပေါ့.. မောင်ပျံ့လွှားဟာ
တက္ကသိုလ်မှာ နားကစားထူးချွန်
တိုကျောင်းသားတစ်ယောက်ဆိုတာ
မမသိပါဘယ်၊ နားမလည်တာရှိ
ရင်လာမေးလေ.. နောက်မမှား
ဆဲနဲ့ ဟုတ်လား....

မိခင်က နေရာမှထ
သွား၊ မိန့်ကို ဖြစ်အ...

၁၀

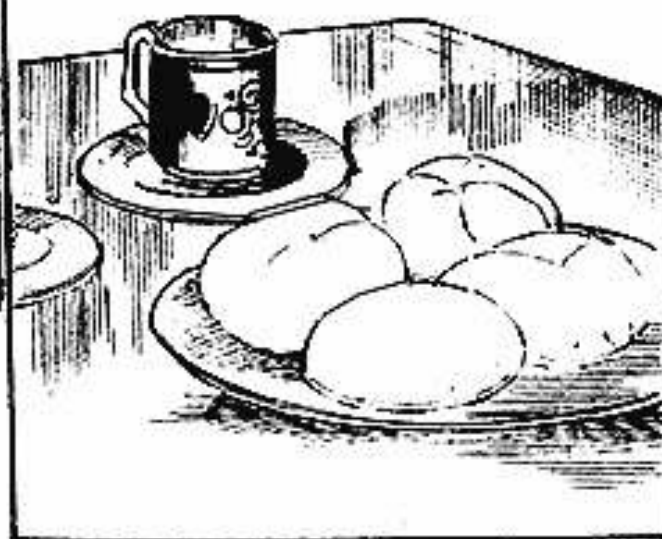
ခါတ်ကူးရယ်.. 'မိလ်မင်း' ထမင်း
ကူးလေးရယ်.. လက်ဖက်ရည်
လန်းကန်နဲ့ ခပ်ရယ်ကို စားခွဲပေါ်
ချသည်....

သူ့ မက်တာပ်
ရပ်သလို့...

မြန်မာ့မြန်
မာ့ခင်ဗျား...

အဖိနှိပ်ဆန့်သော်လည်း
မရှိဘဲ အသံက ချိုမြိန်စွာ
ကောက်ဖိုကို ငဲ့သလို့....

ထိုင်ခုံ...

ထမင်းဖွဲ့ကို ဖွင့်ဖို့ လိုက်ဖို့လေးလုံး

ဝက်သား စား
တယ်နော်...

ဟုတ်....
ဟုတ်ကို...

သူ့ယပ်ချင်းမောင်
ညွှန်းလွင်အကြား
အမြင်များရလေ
ရှေးလား၊ ကောက်
မြှောင်မြှောင်စကား
က မှန်နေချေပြီ
ကော.....

ဒုက္ခရောက်လျှင် ညှိနှိုင်းညှိနှိုင်း
ပျော်လွင်က ဟက်ဟက်ပက်ပက်
ရယ်သွားရယ်လို့ ဝတော့ ...

“...ONCE UPON A TIME...”

ဆိုပြီး စစ်ကို၊ တို့မျှားယပ်ယပ်က
ပုံပြင်စာအုပ်ထဲ လို့...ကစားတာနဲ့
ကတော့ဆိုလဲကတော့လည်း...
မဖြစ်စေနဲ့၊ ပေါ့ကွာ...

ဒီလိုမဟုတ်နဲ့
မောင်ညွန့်လွင်...ငါက
ဝန်ထမ်း...ဟိုက...
မနေဘူး...

တက္ကသိုလ်ဆရာတော်
လို့ ဟောပြော... ရက်ထူး
တန်းတက်၊ နာမည်လျှောက်
ရင်းက မနေရာဖြစ်... ဒါ
ဆန်းလား...

စာမေးပွဲခွင့်က
ဘာကွာကွာနဲ့
လို့

ငါ့တွေ့လာမလေး
ပါနဲ့ မောင်ညွန့်လွင်က...
တခြားဘက်ကိုင် ဆွေခွေး
ကြည့်

သုတေသနပြုလုပ်ရန်
ရသတည်း

သမ္မတရဲ့ ချီတက်
ကြွေကွေ့... မနေ့က
ကားလဲတယ်၊ မင်းကြိုက်
တဲ့ 'မာပွန်ဒါရန်ဒို...'

'ဆောင်တီရွက်သလောက်ကြီး 'ကို
နောက်ထဲထားပြီး ပေါင်နဲ့သီး
စာတွက် စာနောက်ခိုသိပ်ကျန်
စုသို့ရောက်သွားသည့်သလောက်
သား များက ကျန်သမျှအကြောင်း...

မိန့်နိုင်ခြင်းက ကမ္ဘာကို
ကိုတော်လှန်ကြသည့်အော်
လင်းဖြစ်ပါသည်....

ရပ်ရှင်တစ်ကားကိုကြည့်နေရသည့်နှင့်
မတူပါ.. ရင်ထဲ၌ ဟသ္မားလိုက် ဇွဲသွား
လိုက်.. တုန်လှုပ်သွားလိုက်နှင့် တကယ်
အခြေအနေတစ်ခုကို ခြင်နေတွေနေ
နေသည့်နှယ် ခစားနေရပါသည်...

ဟို..ခေတ်က
သတိကြီးနဲ့ ဂုဏ်ရာ
တည်းတူကောင်သုတေသနမြဲ
မြဲ မြန်ဆောင်ရတာကို...

သူခေါင်းလည်းမညှိတ်ပါ။ ဘဝ
လည်းမလိုက်ပါ.. သူ့ဇာတိကို
မင်းစားနေသည့်က ဦးခေါင်း၌
ခါး၌ ပန်ကူးများ ဆွဲထားလျက်
လှုပ်လိလှုပ်လဲ ကနေသည့်
ကျွန်းသူမငယ်ဖို့ပဲဖြစ်ပါ၏..

သည့်ကားမှာသုံးဖို့...
ဒီသည့်ကွန်းသူကို...ခါရိုက်တာ
ကစိတ်ကြိုက်ရွေးပြီး သုံးနှစ်
လောက် စကားသင်ပေးရ
ရယ်ဆိုပဲ....

ရုဗြင်ထွက်လာ
သော်လည်း...
မင်းသမီးအေးအသွင်
က ဘာရဲ့ထဲမှ
မထွက်ပါ....

ကားစီးဖို့ ဆုလေဘက်
လျှောက်ခဲ့ရုံ...
.....

ငြိမ်လွယ်ချင်
လား....

မင်းသမီးအေးကြောင်း
ဆင့်စားတုန်းလား...အစ်
လေဘက်လောက်နဲ့တူရယ်
လို့ကော မထွေးမိဘူးလား...

ကက.ကစီးရပါဟာ
 ဇနီးယာသို့မောင်းဆဲ
 ဘာနိမ့်နာရောရသည့်

ကက.က ပန်းခြံမှာ
 ကျောက်ချင်းခြံဝဲ...

ကျောက်သေးသည့်.ကစသည့်လေ.
 သုံးကိုးကော့နု.ကစရမည်...
 ပန်းဘဲမို့ မှတ်တိုင်နာရောက် ဆင်း
 ခြံဝဲ....

ဝမ်းနိုးနိုး
 သမီးမို့ လိုက်
 လာပြီနာရီ
 ရဲ့..

သမီး.ချစ်ချစ်နှင့်
 နာလှည့်စက်ရဲ့လေး
 မြေခိုလက်ကို ဖြတ်
 သည့်.သမီးကျောင်း
 ကောင်တွေကို ခြံဝဲနေ
 ရပြီပဲ...

အဘော်များပရုတ်ထိ ဝေါ့ကြမ်း
ဒွေပင်ဒင်မေခတော့ကြားလင်း
အရောက် မော့ညွှန်းလွှဲက....

မှက်လုံ့အကြည့်ရယ်..
ဗြုလို့ကပ်လေရယ်..ကိုယ်လုံး
ကိုယ်လဲကပ်ရယ်.. ဆို..အသားညှိပုံ
ကအစ် ခေါ်လုံး မှ ခေါ်လုံး
နဲ့ ကလေးရာ ကလေး....

မဝက မိုရ်ခွာ
ကို ဆုတ်လို့ မခေါ်
ပါနဲ့ကွာ...

ဪ...မဝက
နာတတ်နေပြီကိုး...
ခေါ်ခေါ်မဝ..ခေါ်လို့ ခေါ်ရ
တာ ရှည်လို့ပါ သူငယ်
ချင်းရယ်....

သူမြုချ်သာနေလို့က်
သမီးမြုချ်မခွေပရဲ
တော့....

ဆောက်ရက်များတွင်.....
အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး
မနိမ့်စွာထံရောက်ရောက်နေ
တတ်၏...

မမဖတ်ချင်တယ်ဆို
ဒီလထုတ် ခန့် မဂ္ဂဇင်း
လာဖို့ တောင်းပါ...

ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ကွယ်..

မျက်လုံးချင်း
အဆုံး ရင်ခုန်ရအောင်
မျှော်လင့်နိုးစွာ
မျက်လွှာချပစ်
နေရသလား....

မောင်ပျံ့လွှားက
တစ်လကျော်ကျော်အတွင်း
မှာ အတော်တို့တက်လာ
တာပဲ.....

... မမ
ကြောင့်ပါ...

မိမိကိုယ်မိမိကလည်း
ကြိုးစားလို့ပေါ့..ရယ်မှန်း
ခွက်ထားပြီး ဆောင်ရွက်ရင်..
မိုက်ရိုက်မက်တာ လုပ်
ဆောင် ရင်တောင်ခြင်ရ
မှာပေါ့ကွယ်....

ရင်ထဲပွဲဖြစ်တယ်နေသမျှ
ခံစားမှုကို မပြောမိတောင်
ထိန်းချုပ်နေရသမျှ....

ရဲ့ပုံမှန်ချက်
ပျက်လို့... ဘဝပျက်သွား
ရတာ မှီတော့ တွေးပြီး
ကြောက်မိပါတယ်...

သူ့စကားကြောင့်
မိလိမ္မော်လည်း သည်း...

ခြစ်ခါ
တယ်ကွယ်...

ဘာလဲ...
မောင်ပျိုသားမှာ
ထူးခြားတဲ့ရုပ်ပုံမျှော်
ချက်တွေရှိနေပြီ
လား....

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ထူးသွား
သည်။ မမ ဇနီးကြည့်
ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ပေါင်း
ငုံ့ပစ်လိုက်ရပါလျှော့မ...

မြတ်မြတ်ခွင့်မြေရာမှ
အမြင့်မြင့်လိက်သံသည်...
လွန်ကဲထားသည်၊ သူ့မှာ
လက်ကလည်း မြင့်တက်
လာ၏.....

ဂျောက်ဆွဲအဆင့်မြင့်...
မြေလွန်မြောက်...
လက်မောင်းဆွဲသား
ဖန်နားမြင့် လွန်ကဲ
လွန်လွန်ကဲသည်...
လွန်ကဲ လွန်မြင့်.....

တမြတ်မြတ်မြင့်မြင့်
လာ၏...မြို့...နိမိတ်
ရှင်း...မြေမြင့်မှာသွားစိုက်
သည်.....

ခြေတစ်လှမ်းကိုနှစ်လေးနှစ်ဖြင့်မှတင်ပြီး
လှမ်းဝေးခြောက်ဆယ်သုံးလှမ်းကျော်...
ပေတစ်ရာ နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော်လာပြီ...

သည့်မျှနှင့်အားမရသေး၊ ဆက်လေ့ကျင့်
အုံးပေါ့၊ မနှစ်က တက္ကသိုလ်များ ခံချိန်က
ပေတစ်ရာလေး ဆယ်၊ သည့်ဘက်တွင်
အခပ်ပြန်ရောက်တော့ ကိုခိုင်ဝင်းက
ခါးထောက်ပေါ်လျက် သူ့ကိုကြည့်ပြီး
ရယ်ရင်းမှ

ဟေ့ကော...
နံ့ပြာရတာ...

မင်းလုပ်စဉ်ကကလည်း
တောသုကြီးသား အမဲလိုက်
တာ ကျနေတာပဲကွာ...

ကိုခိုင်ဝင်းက တစ်ယောက်
ကျောင်းသား... အစ်ကိုအစ်မ...

ဟုတ်တယ်အစ်ကို
ကြီး... ထီးရိုးတမျှား
ကိုဖြတ်ခွင့်မရှိ... ပစ်ခတ်ရတာ...
ခုမှ... လွတ်အောင်ကို ကိုင်
ဖူးတာ.....

ကိုဆိုင်ဝင်းက... သူ့
နှုတ်ခမ်းမွှေးကို
ဟန်တူပါတယ်သလား...

ဟုတ်မှာလဲ! ကွာ...
မင်းကိုး... ကော့... ဆိုတာ
ကလေးကကော့... ခြံမှာ
လဲ!.....

ကုန်တောင်ခေါက်ကသာ
မဆိုးမိုဆိုး... ရွှေဘိုဟာ...
ကြီး... ကုန်တောင်ကိုမှသိပ်
ဆိုတာက ရောသော... ကို...
တောင်... အစ်ကိုကြီး...
ဖူးလား...

ရွှေဘိုသား ကိုယ့်ဝတ်စုံ မျှက်နှာ
ကြီး နီရဲသွားသလို...

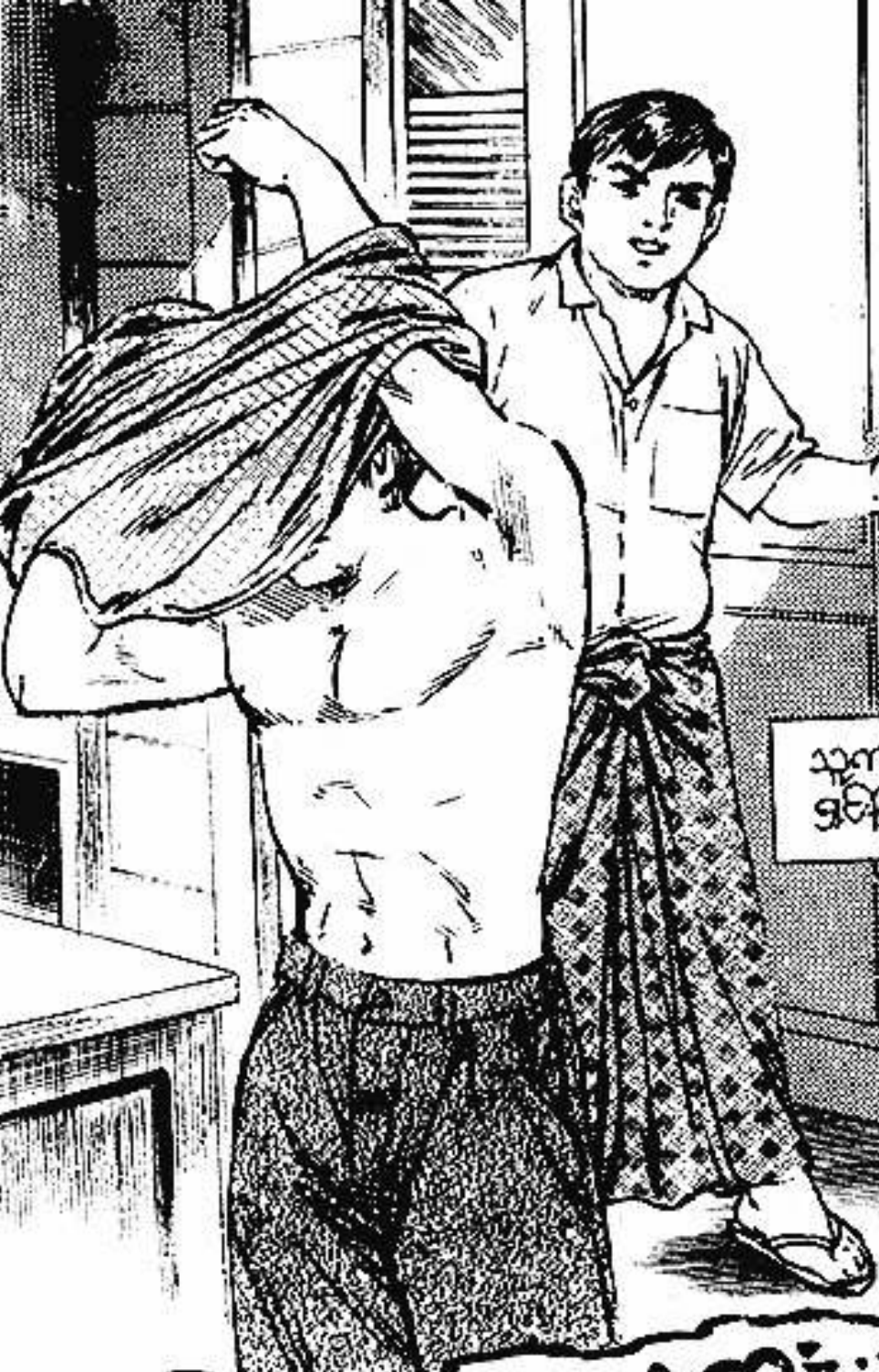
ဟေ့... မင်းနဲ့ငါ
TRACK AND FIELD..
<ပြေးခုန်ပစ်>ကျွဲတွေ
ကြွလေးတာပေါ့ကွာ..

အားကစား ဒီတိရိက်
အပြည့်မျှပါတယ်အစ်ကို
ကြီးရာ... နတ်ခမ်းခွေပါတိုင်း
ဝင်းဒိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်...
မျိုးငြိမ်းဟာ မျိုးငြိမ်းပဲ..

သူ့ကို မျှက်ထောင်နီကြီးနှင့်
ကြည့်ရဲ၊ ငြိမ်းတော့..ဆောင်
ဆောင်၊ ဇောင်၊ဇောင်၊ ထွက်
သွားပါချေရဲ့...

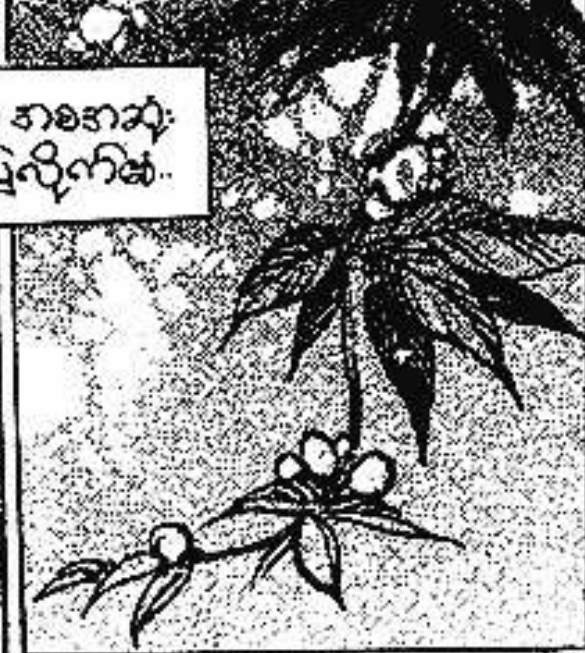

ရေချိုးပြီး၍ အဝတ်လဲနေခိုက်
အခန်းထဲသို့ မောင်ညွန့်လွင်
ဝင်လာသည့်.....

ငါ..ကော်ရစ်ဒါ
က ခြံရံနေရတာပဲ
ကွ...မင်းနဲ့ ကိုယ့်ဝင်ဝင်
ကြီး ဘာဖြစ်ကြလဲ..

သူက အစအဆုံး
ပြောပြလိုက်၏..

မောင်ညွန့်လွင်ခွက်ထိုး
ခွက်လန်ရယ်ပြီဟော၏...

ကောင်းတယ်...
ဟိုနားစပ်စပ်စပ်စပ်..
သည့်နားစပ်စပ် စပ်စပ်..
ငါတို့ကို အတန်းငယ်တယ်
ဆိုပြီး နှိပ်လာ...နှိပ်ရဲ့..

အမှန်ပဲ..

မိန်းကလေးတွေပြော
နေတာများ သူကြား ခဲ့င်
ဆွေသွားမယ်....

ဆပ်ပင်သွားခွဲ၊ လမ်းသွား
ရှင်ဆောင်းငယ် ဆောင်းငယ်...
၅၃ ပီနပ်စာဖြုန်း... ဒုတိယကို
လျှာနဲ့ မကြာခဏယက်၊ ဝင်ဖို့
ကိုက် ဖမ်းပေမယ်.. ဆပ်ပင်
ရိုက်လိုက်ရင် မျှော်လင့် ချီဗူး
ဒ... ချီဗူးတို့ကွ...

ဟဟဟ...ဟဟ...
ဟား...ဟား...

သမုတ်တစ်ခါ သူ့ရယ်မိပါ ချော့ဖ်.....

ထိုင်နေကျ ရွာမှာ မထိုင်ခင်
'ဒါနိဒြိပါခင်အား...'ဟု သူ့နှုတ်
ဆက်သသည်။ ထိုင်ပြီးသည့်ထိ
သူ့ကို စကား မပြောပါ...

နှုတ်ခင် စုထားလေမယ်...
နှစ်ရာကောင်းနေသည်...

ခဏကကြာမှာ သူ့ကို ချက်ပြောပင့်၍
ကြည့်မိပြီးတော့ ခေါင်းညှာသည်...
ဘာများ သူ့ဘာများ လုပ်မိပါလိမ့်... ခင်စား
၍ မပြောပါ.....

ထိုင်နေရော့မှ ထ၍ရပ်သလို့...

ဘာလုပ်
မလို့လဲ...

ပြန်ရတော့မှာ
လါ... စာဖတ်မှု
မလုပ်တာ

အေး ဦး

အေးလေမယ်...
အင်္ဂါခင်းချမလျှက်...

သူ့ကို လာလေချာချာ
ကြည့်ရဉ်မှာ

ဟူးနေလို့
ပါ...

ဆေးမသောက်
ဘူးလား...ဆေးရုံမသွား
ဘူးလား.....

မနေ့က ဘာလို့
မလာတာလဲ...

ဆေးရုံမသောက်မလာ
ဘူး၊ နားလုံးကျောင်းသွား
နေတာ၊ ဆေးရုံလိုက်ဖို့မဝတ်
လှလို့မရှိဘူး.....

ဟို.....
ထုတ်ခေါ်က
တာ...